

Karel Kryl - 31.kolej

Ami Pod klenbou nádraží veselí lidé se **C** smějí,
G hodina sudá či lichá, zní hovor a **Ami** křik,
G třicet je kolejí, **Dmi** které se navrace **Ami** jí,
G třicátá prvá je **Dmi** tichá jak tajený vz **E** lyk.
F Možná někdo to **G** ví, kam ty koleje **Ami** vedou
a **F** proč nastoupil **G** smutek do vago **Ami** nu,
/: **Dmi** za most betonový zele **Ami** né vlaky jedou,
zbyly obaly z **G** kyték **E** na peronu **Ami** . :/

Pod klenbou nádraží Babylon řečí a zvuků,
z ostatních kolejí veselé vlaky jedou,
na této poslední obava roztřeše ruku
v ponuré naději, že snad už nepřijedou.
/: Prsten granátový barvu svou změní v šedou,
ústa šeptají ještě a zasvítí blesk,
každý dnes už to ví, kam ty vagony jedou
a proč s kapkami deště padá i stesk. :/

Karel Kryl - Anděl

C Z rozmláče **Am** nýho kostela

C v krabici s **G7** kusem mýdla

C přinesl jsem **Am** si anděla

C poláma **G7** li mu kříd **C** la.

Díval se na mě oddaně

já měl jsem trochu trému,

tak vtiskl jsem mu do dlaně

lahvičku od parfému

®: **C** A proto **Am** prosím věř mi

C chtěl jsem ho **G7** žádat

C aby mi **Am** mezi dveřmi

C pomohl **G7** hádat

C co mě čeká **Am** a **G** nemi **C** ne

C co mě čeká **Am** a **G7** nemi **C** **G7**

Pak hlídali sme oblohu pozorující ptáky

debatující o Bohu a hraní na vojáky

Do tváře jsem mu neviděl

pokoušel si ji schovat

to asi ptákum záviděl že mohou poletovat

®

Když novinky mi sděloval u okna do ložnice

já krídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice

A tak jsem pozbyl anděla on oknem uletěl mi

Však přítel prý mi udělá nového z mojí helmy

®

Karel Kryl - Azbuk

Já ^D sledoval jsem Azbuka, měl ^{A7} mundŭr ze So ^D jŭzu,
jak Gottwald kouřil čibuka a ^{A7} kupoval si ^D blŭzu,
ta ^G blŭza byla z ^D Turecka a ^{E7} Azbuk zíral ^{A7} zhruble,
když ^D musel sáhnout do vrecka a ^{A7} platit čtyři ^D ruble.
G D, A7 D, G D, A7 D

Pak v dalším kšeftě za chvilku já viděl jsem jej opět
kupovat dámskou košilku a kalhotky číslo pět,
pak na vysokém podpatku si k tomu koupil perka,
snad kupuje to pro matku, snad dostane to dcerka.

Když kupoval si paruku a punčošky a rtěnku,
já opakoval azbuku písmenko po písmenku,
však jalo se mě zděšení, když koupil přízi v klubku:
"Vot vo svobódnom vrémeni ja búdu vjazát' jupku!"

Když přízi sbalil vesele a spěchal sukni plésti,
já tázal se jej nesměle, která že má to štěstí,
a vidím jak se červená a odpovídá skromně:
"Jsem poručice Jelena a sukně bude pro mě!"

Karel Kryl - Bakterie (akordy)

A Mějte, prosím, na zřeteli **H7** při snídani v šatně,
E7 bakterie pozřete-li, **A** že vám bude **E7** špatně,
A krom toho i v draperii **H7** toalety k tanci
E7 třístasedm bakterií čeká na svou šanci **A** jó

®: **C#** Při pochodu po Praze, aťš' Franta nebo Jakub,
F#mi chraň se proti nákaze - půllitr rumu zakup,
Hmi desinfekce pomocí **E7** lahvinkou špiritusu
C# uchrániš se nemocí **E7** zdravý i po funusu

Když se řeční o Únoru z ideové stránky,
vypni proud a z tranzistoru vyjmi suché články,
zanes tisk i baterie do nejbližší sběrný,
demagog či bakterie - refrén bude stejný.

®

Karel Kryl - Běla

^D Já včera hučel do Běly o harmonii ^{A7} duší
a ^D poslouchal jsem zardělý, kterak jí srdce ^{A7} bu ^D ší,
ach, ^G Bělo, Bělo, ^D Bělo má, ^{E7} sdělila jsi mi ^{A7} suše,
že ^D člověk taky tělo má, ve kterém sídlí ^{A7} du ^D še.

Ačkoli nejsem zbabělý, já váhal dlouho drahně:
chtít příliš mnoho od Běly a skončit v mravním bahně,
jak včera raší podběly na pasekách i jinde,
/: /: já dostal dopis od Běly, :/ Běla mi dala kvinde. :/

Karel Kryl - Braniboři v Čechách

Ami Dmi E Ami, E, Ami

Na *Ami* čele hradní posádky
jel Gero vybrat desátky
by oslaviti mohl státní *E* svátek.

Leč *E* prázdné město ves i bor,
neb Sasík Prajs i Branibor
už dávno přestal střídat do
pra *Ami* sátek. *E*

Už *Ami* nechce platit hradu hry,
přes Čechy vytáh na Uhry
tam na Dunaji nalodil se *Dmi* na vor.

a *F* proti proudu pádluje
a *Ami* vesele si jódluje,
jak *E* Štajerák jak Tyrolák či *Ami* Bavor.
Ami Dmi E Ami, E, Ami

Vzal Gero jako urážku
že nikdo nechtěl bumážku
a povolení k vystavení pasu
a že dokonce farnosti
už dělají mu schválnosti
a nechtějí mu plnit státní kasu
je divu že je našťvaný
když uteče mu poddaný
jenž vystaven byl léta jeho péči
a že se ctí uražen
když fůra mužů fůra žen
se z jeho péče u sousedů léčí?

Zří Gero oheň na střeše
a alarmuje Mikeše
by polapil tu nevolnickou chátru
a Mikeš v roli spojence
jde chytat Němce pro Němce
neb prospívá to ledvině a játru
a Pepa - ručky do práce
se plíží podél paláce
co ukrývá se v malostranských
střechách
a s vášní lovce mamuta
jde vykrádati auta
jež zanechali Braniboři v Čechách

Proč by si jeden nepokrad?
jó - v tom je Pepa demokrat
vždyť šikulovi má být dána šance
my přežili jsme Habsburka
a dneska máme wartburga
a tuzexový konto v Živnobance
pak odstartuje po lupu
na víkendovou chalupu
tam s kamarády švihne pivní kúru
a na poměry skuhraje
ví že to zas ňák uhraje
a už se těší na demokracii ...

Karel Kryl - Bratři (Tak vás tu máme)

Ami Tak vás tu máme, bratři z krve Kainovy,
poslové noci, která do zad bodá **E** dýku,
Ami tak vás tu máme, bratři, **F** vnuci Stali **E** novi,
Ami však ne tak jako včera, **Dmi** dnes už bez še **E** říků,
Ami však díky za železné holubičky míru
a díky za polibky s chutí hořkých **E** mandlí,
v **Ami** krajině přelíbezné **Dmi** zavraždili **E** víru,
F na cestě rudé šípky **E** jako pomník padlých.

Rec: **F** Vám poděkování **Ami** a vřelá objetí
E za provokování **Ami** a střelbu do dětí,
F a naše domovy **Ami** nechť jsou vám domovem,
E svědky jsou hřbitovy **Ami** páchnoucí olovem.

Ami Víím, byla by to chyba - plivat na pomníky,
nám zbývá naděje, my byli jsme a **E** budem,
Ami bolšoje vam spasibo, **G** bratřja zachvat **E** čiki,
Ami spasibo bolšeje, ni **G** kogda něza **E** bu **Ami** děm, ni **F** kogda něza **Ami** budem **Ami6** !

Karel Kryl - Bratříčku zavírej vrátka

Ami Bratříčku nevzlykej to nejsou **C** bubáci
G vždyť už jsi velikej to jsou jen **E7** vojáci
F přijeli v hranatých železných maringotkách. **E7**

Se slzou na víčku hledíme na sebe,
buď se mnou bratříčku,
bojím se o tebe na cestách klikatých
bratříčku v polobotkách!

®: **Ami** Prší **Emi** a **Ami** venku **Emi** se **Ami** setmělo **Emi**
Ami tato **Emi** noc **Ami** nebu **Emi** de **Ami** kratká **Em**
Ami Berán **Emi** ka **F** vlku **Emi** se **Ami** zachtělo
Bratříčku **E7** zavrel jsi vrátka ?

Bratříčku nevzlykej neplýtvej slzami,
nadávky polykej a šetři silami.
Nesmíš mi vyčítat jestliže nedojdeme.
Nauč se písničku, není tak složitá,
opři se bratříčku cesta je rozbitá,
budeme klopýtat zpátky už nemůžeme.

®: **Ami** Prší **Emi** a **Ami** venku **Emi** se **Ami** setmělo **Emi**
Ami tato **Emi** noc **Ami** nebu **Emi** de **Ami** kratká **Em**
Ami Berán **Emi** ka **F** vlku **Emi** se **Ami** zachtělo
Bratříčku **F** zavírej **Ami** vrátka! **F, Ami**
F Zavírej **Ami** vrátka! **F, Ami**

Karel Kryl - Co řeknou

Co **Emi** řeknou ti **D** páni, co, **Emi** sedíce **D** strnule
Emi plijí tu **D** na ty, kdo **G** opustí **H** vlast?
Zas **Emi** budou jen **D** mlčet, jak **Emi** mlčeli **H7** minule,
Emi třásti se **D** strachem a **Emi** tiše **D** **Emi** krást.

Co řeknou ty dámy, co sedí tu s kukátky,
tehdy, až o pravdě zakážou hrát?
Vím, budou zas ochotně poslouchat pohádky
o tom, že pravdy je třeba se bát.

Co řeknou ti všichni, kdo dnes ti tu tleskají,
tehdy, až mocní ti umlčí hlas?
Zas budou jen tančit, jak jiní jim pískají,
hopsat tak dlouho, až zlámou si vaz!

Karel Kryl - Děkuji

Ami Stvořil Bůh, stvořil Bůh **G** ratolest,
bych mohl věnce **Ami** vázat.
Děkuji, děkuji **G** za bolest,
jež učí mne se **C** tázat.
Děkuji, děkuji **G** za nezdar,
Ami ten naučí mne **E** píti,
Ami bych mohl, bych mohl **G** přinést dar,
Ami byt' nezbývalo **F E** síly.
Děku **Ami** ji, děku **F** ji, děku **Ami E** ji.

Děkuji, děkuji za slabost,
jež pokoře mne učí,
pokoře, pokoře pro radost,
pokoře bez područí,
za slzy, za slzy děkuji:
ty naučí mne citu,
k živým, jež, k živým, jež žalují
a křičí po soucitu,
děkuji, děkuji, děkuji.

Pro touhu, pro touhu po kráse
děkuji za ošklivost,
děkuji za to, že utká se
láska a nevraživost,
pro sladkost, pro sladkost usnutí
děkuji za únavu,
děkuji za ohně vzplanutí
i za šumění splavu,
děkuji, děkuji, děkuji,

Děkuji, děkuji za žízeň,

jež slabost prozradila,
děkuji, děkuji za trýzeň,
jež zdokonalí díla,
za to, že, za to, že miluji,
byt' strach mi srdce svíral,
beránku, **F** děkuji,
Ami marně jsi **G** neu **E** míral,
děku **Ami** ji, děku **F** ji, děku **Ami** ji,
děku **G** ji, **E** děku **Ami** ji...

Karel Kryl - Dívka havířka

G Tá, tá **Gb F E** da dá táta tap tam
A tap tap tap **D** ta dap tá dý **G** dam, ou **D** jé.
G Tá, tá **Gb F E** da dá táta tap tam
A tap tap tap **D** ta dap tá dý **G** dam.

Já **G** měl jsem dívku havířku, jež **A7** stála mi co model
já **D7** maloval ji na šířku, já **G** maloval ji **D7** podél,
já **G** maloval ji v krunýři a **A7** poslouchal jsem proslov
na **D7** téma: "Maluj, malíři, a malbou masy **G** oslov!

Jeť **H** rodná strana - v umění náš **Emi** učitel a rádce!"
Pak **A7** po časovém znamení za **D7** zněla Píseň práce,
a **G** dívka prý mne miluje, tak přistou **F# F E** pi la ke zdi,
ru **A7** mělkou na ni **D7** maluje dvě pěticipé **G** hvězdi.

Tá, ta ....

Ta dívka byla atrakce, neb pravila mi: "Hošku,
rač odvrhnouti abstrakce a realizuj trošku,
já nehrozím ti kostelem a kašlu na přetvářku,
teď postojím ti modelem pro Annu Proletářku!
My vodkou hrdlo prolejeme, můj milovanej dědku!"
Tak vzal jsem kyblík s olejem a propláchl jsem štětku,
teď bytem voní konina, to stará dělá řízky,
já maluju si Lenina a běloskvoucí břízky.

My vodkou hrdlo prolejeme, můj milovanej dědku!"
Tak vzal jsem kyblík s olejem a propláchl jsem štětku,
teď bytem voní konina, to stará dělá řízky,
já maluju si Lenina a běloskvoucí břízky.

Tá, ta .... **G** dam, ta da **D** dá dam, ou **G6** jé.

Karel Kryl - Divný kníže

Ami Jel krajem divný **C** kníže, **Ami** **G** a chrpy povad **Ami** ly,
když z prstů koval **C** mříže **Ami** a z paží zábrad **E** lí
/: on z **Ami** vlasů pletl **G** dráty, **Ami** měl kasematy z **G** dla **F** ní **E**
Ami a hadry za bro **G** káty, **Ami** zlá **G** slova místo zbra **Ami** ní. :/

Kam šlápl, vyrůstaly jen ocúny a blín,
když slzy nezůstaly, tak pomohl jim plyn,
/: hnal vítr plevy z polí a Kristus křičel z kříže,
když rány léčil solí ten prapodivný kníže. :/

On pánem byl i sluhou, a svazek ortelů
si svázel černou stuhou, již smáčel v chanelu,
/: a hluchá píseň slábla, když havran značil cestu,
již pro potěchu ďábla vyhlásil v manifestu. :/

Měl místo básní spisy a jako prózu mor
a potkany a krysy a difosgen a chlor,
/: měl klobouk z peří rajky a s důstojností snoba
on vymýšlel si bajky, v nichž vítězila zloba. :/

Měl pendrek místo práva a statky pro gardu,
v níž vrazi řvali sláva pro rudou kokardu,
/: on lidem spílal zrádců, psal hesla do podloubí,
v nichž podle vkusu vládců lež s neřestí se snoubí. :/

Dál kníže nosí věnce tou zemí zděšenou,
on strach má za spojence, jde s hlavou svěšenou
/: a netuší, že děti z té země, v které mrazí,
prostě a bez závěti mu jednou hlavu srazí. :/

Karel Kryl - Elegie

Dmi, B, A

Dmi Na louce koně pasu **Gmi** za zpěvu **A** konipasů, **Dmi** camcará, **B, A**
Dmi čekaje na to, kdy si **Gmi** zazpívám jako kdysi **Dmi** za cara,
/: **Gmi** třesavku nevolníka pod koleny,
z **Dmi** básníka na rolníka **B** přeškole **A** ný,
Dmi spokojen bez rozhlasu,
Gmi dočkám jak **A** husa klasu **Dmi** do jara. **B, A** :/

Na klíně Polyxenu, zajel jsem do Brixenu na lyže,
teď piju slivovici, hýčkaje krasavici z Adiže,
/: a než jí zrudnou líčka z tyrolského,
vzpomenu na Havlíčka Borovského,
namísto elegií myslím však na orgii v negližé. :/

Z okénka kynu vlídně, na sever jedu z Vídně bujarý,
z protější strany Dyje zaznívá melodie fujary,
/: pak někdo zahuláká Čapajeva,
to car mě zpátky láká, mně to neva,
v exilu brousím tužku pro pamflet na báťušku s bojary. :/

Karel Kryl - Hlas

v **Ami** měsíci **G** září, kdy **Ami** jablka **F** zrají,
kdy **Ami** mantilu **G** noci svit **Ami** měsíce **E** protkal,
když **Ami** dozněla **G** hymna, již v **Ami** půlnoci **F** hrají,
já **Ami** poprvé tehdy jsem **G** Satana **Ami** potkal.

Ten Satan měl líbeznou postavu panny
a nepáchla síra, však voněly květy,
a v úsměvu něha bez jediné hany,
jen z úst jako hadi mu syčely věty:

®: "Jen **C** nech si svou duši, ta k ničemu **G** není,
vždyť **Ami** mnozí i **G** zdarma ji **Ami** upsali **E** čertu,
však **Ami** hlas - to je **G** zboží, jež **Ami** dneska se **F** cení
a **Ami** dobře se platí - to **G** beze všech **Ami** žertů!"

®: "Já pro ten tvůj hlas jsem si ohlávku uvil
a stráž mi ho do klece vsadí,
a kdybys pak stokrát i andělsky mluvil,
tvůj hlas tě zradí!"

Dnes jako kníže si v paláci žiji,
mám ve stájích koně a v zahradách
pávy,
jím ze zlaté mísy a z křišťálu piji,
jen rádio nemám a nesnáším zprávy.

Neb kdykoli válkou se o lásce bájí,
když slaví se vrazi a obchody s časem,
když svatými slovy se bezpráví hájí,
když hlásá se lež - tedy vždycky mým
hlasem.

®: Mé lůžko je měkké, však propíjím
noci,
mám z démantů bazén a ze zlata
ryby,
mám přebytek všeho, i pýchy, i moci,
mám v paláci všechno, jen lidé tu
chybí!

®: Dnes podruhé oko mé Satana
spatří,
je krásný, byť s úsměvem krysím,
vždyť jemu dnes s hlasem i duše má
patří,
když na větvi visím ...

Karel Kryl - Hle, jak se perou

Emi, D, Emi, H7, Emi

Tak *Emi* hle, jak se *D* perou, jen *Emi* pohledte *D* na ně,
jak *Emi* úplatky *D* berou a *G* svrbí je *Ami* dlaně,
jen *Emi* pohledte *C* na ně, jak *D* zatančí *Emi* tance,
když *D* namísto *Emi* daně jim *H7* dají kus *Emi* žvance.

®: *C* Pít, *D* klít, *G* rouhat se ví *Emi* ře,
G pak sedět v *Emi* díře *D* nějaký *Emi* rok,
C klít, *D* pít, *G* co hrdlo *Emi* ráčí,
vž *G* dyť osud *Emi* stáčí už *D* poslední *Emi* lok.

Tak pohled', jak s vervou tu do sebe mlátí,
než hrdlo si servou a život si zkrátí,
tak s křikem se boulují s tupostí mezků
a páni se radují, utáhnou přezku.

®:

Když v hospodě pijí, tak pozor dej na ně
jak na klubko zmijí, jež zabíjí laně,
tak pozor dej na ně v té podivné době,
vždyť při této hraně jde o krk i tobě!

®:

®:

Karel Kryl - Ignác

V **Ami** Loyole Ignác píše Hamleta,
jenž mluví **F** slova, **G** slova, s **C** lova,
E zrna jsou **Ami** dávno v mouku semleta
a hrbáč **E** havran **E7** hlízy **Ami** klová.
Jsou slova **F** básní v pokru **G** prohraná
a dívky v hot-pants pivem **C** zpité,
Ami zřiš lesklá pera v peří havrana
a **E7** kříž, jenž drží jezui **Ami** **Emi**, **Ami** té.

®: V zástupu chátra zedra **Dmi** ná,
burlaci s **G** písni jedno **C** tvárnou,
Ami na stěně obraz **Dmi** tyra **G** na,
krvavé **E** hvězdy **E7** nad to **Ami** várnou.
Na nebi visí obla **Dmi** ka
a měsíc **G** svítí nad hvěz **C** dárn **E** ou,
v **Ami** Gulagu bijí **Dmi** kula **G** ka
a hvězdy **E** stárnou, hvězdy **Ami** stár **Emi** nou. **Ami**

Rudá je krev a tužka cenzora,
rudý je samet vazby spisů,
rudé jsou žilky v oku kondora,
rudá je barva kompromisu.
Jedově rudá barva minia,
pod rudým sluncem bubny znějí,
zní pochod do citátů z Plinia
pro školní výlet do Pompejí.

®:

Je k pláči řeč, jež mluví frázemi,
protože slov a vět se bojí,
je k smíchu řád, jenž získán v zázemí,
zatímco chlápci v palbě stojí.

Jestliže **F** důsledek je **G** příčinou
a volnost cítí **Dmi** mříže **E** pastí,
E7 je rodná **Ami** země **F** možná
Ami otčinou,

však není **E7** vlastí, není **Ami** vlastí.

®: ... **Ami** hvězdy **E** stárnou
E7 hvězdy **Ami** stárnou, **Ami** **E** hvězdy
Ami stárnou,
E hvězdy **Ami** stárnou. **Ami6**

Karel Kryl - Jedůfka

^D Každý vrah ví, co je v lahvi,
na níž lebka s ^A hnáty je,
ví to Jahve, že se z lahve
s lebkou s hnáty ^D nepije.

Mnohé zmýlí, scházejí-li
hnáty s lebkou na lahvi,
co tě chytí po napití,
to jen velký ^D Allah ví.

^G Až dozpíváš koledu, ^D tiše zesneš po jedu,
statní ptáci - funebráci ^A uloží tě ^D do ledu.

Baštím kraby z Abu Dhabi,
naložené v curare,
k tomu colu z vitriolu,
Bože, to je soirée.

Žáha pálí z cyankali,
nežli usnu bez deky,
pšoukám hlínu z botulínu
s děkou nebo bezděky.

Až dozpívám koledu, tiše zesnu po jedu,
statní ptáci - funebráci uloží mě do ledu.

Pro Moniku arseniku,
kapku rtuti, a co víc,
do košíku otrušíku
nebo odvar z makovic.

Vezmi k tomu špetku bromu
nebo utrejch z balíku,

přidej k vínu kromě blínu
trochu maggi z rulíku.

Až dozpíváš koledu, tiše zesneš po jedu,
statní ptáci - funebráci uloží tě do ledu.

Jedu misku v denním tisku
na rozličných rovinách,
opiátu do salátu
v televizních novinách.

Trocha lhaní na snídani,
větší porci k obědu,
v komentáři sedmilháři
upatlaní od jedu.

A pak s volhou škaredou čtyři páni
přijedou,
skončíš zdárně v kachlíkárně
s ^A touhle ^G ^A ^D ko le dou.

Karel Kryl - Jeřabiny

Emi Pod tmavočervenými jeřabina **H7** mi
zahynul motýl mezi **Emi** karabinami,
C zástupce **G** pro tyl **Ami** šlápl na bě **D** láska,
Ami zahynul motýl **Emi** jako naše **H7** láska,
Emi zahynul motýl **H7** jako naše lás **Emi** ka.

Na břehu řeky roste tráva ostřice,
prý přišli včas, však vtrhli jako vichřice,
nad tichou zemí vrčí netopýři
a národ němý tlučou oficíři,
a národ němý tlučou oficíři.

Na nebi měsíc jako koláč s tvarohem,
koupím si láhev rumu v krčmě za rohem,
budeš se líbat v noci s cizím pánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem,
já budu zpívat zpitý s kapitánem.

Karel Kryl - Karavana mraků

D Slunce je zlatou skobou **Hmi** na vobloze přibitý,
G pod sluncem **A** sedlo kože **D** ný, **A7**
D pod sedlem kůň, pod koněm **Hmi** moje boty rozbitý
G a starý **A** ruce sedře **D** ný.

R: **D7** Dopředu **G** jít s tou **A** karavanou **Hmi** mraků,
schovat svou **G** pleš pod **A** stetson děra **Hmi** vý,
/: jen kousek **Emi** jít, jen **A7** chvíli, **Hmi** do soumraku, **Emi**
až tam, kde **Hmi** svítí město, **F#** město běla **Hmi** vý. :/ **A7**

Vítr si tiše hvízdá po silnici spálený,
v tom městě nikdo nezdraví,
šerif i soudce - gangsteři, voba řádně zvolený,
a lidi strachem nezdravý.

Sto cizejch zabíječů s pistolema skotačí
a zákon džungle panuje,
provazník plete smyčky, hrobař kopat nestačí
a truhlář rakve hobluje.

R: V městě je řád a pro každého práce,
buď ještě rád, když huba voněmí,
/: může tě hřát, že nejsi na voprátce
nebo že neležíš pár inchů pod zemí. :/

Slunce je zlatou skobou na vobloze přibitý,
pod sluncem sedlo kožený,
pod sedlem kůň, pod koněm moje nohy rozbitý
a starý ruce sedřený.

R: Pryč odtud jít s tou karavanou mraků,
kde tichej dům a pušky rezaví,
/: orat a sít od rána do soumraku
a nechat zapomenout srdce bolavý. :/

Karel Kryl - Kateřina

Dmi, A

Až mine **Dmi** neděle a usne na peřině,
k zbláznění nesměle napíšu Kateřině
a potom **Gmi** pod známku doplním **Dmi** poznámku,
že asi netušila, **A** že mi byla **Dmi** vším. **A**

S ranními červánky na dopis slzy skanou,
vhodím ho do schránky, neřeknu "nashledanou",
prvnímu oblázku položím otázku,
proč asi netušila, že mi byla vším.

A když se rozední, koupím si láhev rumu,
ten dopis poslední napsal jsem z nerozumu,
nad jeho kopíí tiše se opiji,
to aby netušila, že mi byla vším ...

Karel Kryl - Král a klaun

G C G C G C

D7 Král ^C do boje ^G táh' ^{C,G} do ^C veliké ^G dálky
a s ^C ním do té ^G války **D7** jel na mezku ^G klaun,
D7 než ^C hledí si ^G stáh' ^{C,G} tak z ^C výrazu ^G tváře
bys ^C nepoznal ^G lháře, **D7** co zakrývá ^G strach.
®: **D7** Tiše šeptal při té hrůze: ^G "Inter arma silent musae,"
A místo zvonku cinkal brně **D7** ním ^{C#7}
D7 Král ^C do boje ^G táh' ^{C,G}, do ^C veliké ^G dálky
a ^C s ním do té ^G války **D7** jel na mezku ^G klaun ^{G, C, G, A}

Král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice pátil a dobýval měst,
klaun v očích měl hněv, když sledoval žháře,
jak smývali v páře prach z rukou a krev.
Tiše šeptal při té hrůze: Inter arma silent musae
místo loutny držel v ruce meč,
král do boje táh', a sotva se vzdálil,
tak vesnice pátil a dobýval měst.

Král do boje táh', s tou vraždící lůzou
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul,
když v noci byl klid, tak oklamal strážce
a, nemaje páže, sám burcoval lid.
Všude křičel do té hrůzy ve válce že mlčí
Múzy
muži by však mlčet neměli,
král do boje táh', s tou vraždící lůzou
klaun třásl se hrůzou a odvetu kul.

Král do boje táh', a v červácích vlídných
zřel, na čele bídných jak vstříc jde mu klaun,
když západ pak vzplál, tok potoků temněl,
klaun tušení neměl jak zahynul král:

Kdekdo křičel při té hrůze:
"Inter arma silent musae,"
krále z toho strachu trefil šlak,
klaun tiše se smál a zem žila dále
a neměla krále, klaun na loutnu
hrál,
D7 klaun na loutnu ^G hrál,
D7 klaun na loutnu ^G hrál ...

Karel Kryl - Lilie

Ami Než zavřel bránu, oděl se do oceli **F, E** a zhasil **Ami** svíci, **E**
Ami bylo už k ránu, políbil na posteli **F, E** svou ženu **Ami** spící,
/: **C** spala jak víla, **G** jen vlasy halily ji,
Ami jak zlatá žíla, **F** jak jitra v **E** Kastilii,
Ami něžná a bílá jak rosa na lilii,
F, E jak luna **Ami** bdící. :/

*pískání... **Ami, F, E, Ami, F E Ami***

Jen mraky šedé a ohně na pahorcích - svědkové němí,
lilie bledé svítily na praporcích, když táhli zemí,
/: polnice břeskné vojácká melodie,
potoky teskné - to koně zkalili je,
a krev se leskne, když padla na lilie kapkami třemi. :/

Dozrály trnky, zvon zvoní na neděli a čas se vleče,
rezavé skvrnky zůstaly na čepeli u jílce meče,
/: s rukama v týle jdou vdovy alejemi,
za dlouhé chvíle zdobí se liliemi,
lilie bílé s rudými krůpějemi trhají vkleče. :/

Karel Kryl - Morituri te salutant!

Emi, D, Emi

D Cesta je **Emi** prach a **D** šterk a **Ami** udusaná **Em** hlína
a šedé **Ami** šmouhy **D** kreslí do vla **G** sů
/:a z hvězdných **Ami** drah má **D** šperk co **G** kamením
Emi(H) se spí-ná a **Emi** pírká **D** touhy z křídel pega **Emi** sů. :/
D, Emi

Cesta je bič, je zlá jak po-u-lič-ní dá-ma,
má v ruce štítky v pase stani-ol,
a z očí chtíč jí plá když háže do neznáma,
dvě křehké snítky rudých gladiol.

®: **Emi** Seržante **D** písek je bílý jak paže Daniely

Emi Počkejte chvíli mé oči uviděly

D tu strašně dávnou vteřinu zapomnění

Emi Seržante mávnou **D** a budem zasvěceni.

Emi Morituri te salutant!

Morituri te salut **D** ant!

Emi, D, Emi

Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá
a písek víří křídla holubí. A marš mi hrál zvuk děl
co uklidnění skrývá, a zvedá chmýří které zahubí.
A marš mi hrál zvuk děl co uklidnění skrývá,
a zvedá chmýří které zahubí.

Cesta je tér a prach a udusaná hlína
mosazná včelka od vlkodlaka
Rezavý kvér, můj brach a sto let stará špína
a děsně velká bíla oblaka.
Rezavý kvér, můj brach
a sto let stará špína
a děsně velká bíla oblaka.

®:

Karel Kryl - Nechej ho spát

D Usnul tu na zemi **Hmi** pokryté sazemi,
G hlavu má opřenu **A** obočím o stěnu,
D nechce se mstít, **A7** nechce se **D** mstít **A7**,
D bezvládnou pravici **Hmi** složenou v břídlíci,
G sní, že jí přinese **A** korunu Ramsese,
D když bude chtít, **A7** když bude **D** chtít.

®: Nechej ho **F#** spát, ať neví **Hmi** o ničem,
nechej ho **F#** spát, na prsou s **Hmi** čedičem,
dlouho byl **D** nezvěstný neznámý **A7** pocestný,
nechej ho **D** spát, **A7** nechej ho **D** spát **A7**.

V rozkvetlém konopí lehce ji uchopí,
na počest shledání stařenám zabrání
držeti půst, držeti půst,
v levici pod hlavou obálku špinavou,
na konci dopisu namísto podpisu
otisky úst, otisky úst.

®:

Na konci ulice spálené vesnice
z cihel a ze zdiva tiše se ozývá
pískot myší, pískot myší,
usnul tu na zemi pokryté sazemi,
s otvorem ve spánku volání skřivánek
neuslyší, neuslyší.

®: + **A7** nechej ho **D** spát ...

Karel Kryl - Pasážová revolta

Emi

Emi Nosíme z módy **Ami** kopretiny, **Emi** čímž okrá **H7** dáme **Emi** stáda **H7**
a **Emi** vůl, kdys' **Ami** jméno obětiny, **Emi** je titul **H7** kama **Emi** ráda,
Ami na obou nohách vietnamku **Emi** a jako komfort **H7** hlavu,
Emi na klopě placku **Ami** jak psí známku - **Emi** znak **H7** příslušnosti k **Emi** davu.
I naše **Ami** generace má svoje **D** prominenty,
program je **G** rezignace **Ami** a facky **H** argumenty,
potlesk je k **Emi** umlčení a pískot **C** na pochvalu
a místo **D** přesvědčení jen pití **H** piva - z žalu. **H7**

Pod zadkem stránku Dikobrazu, vzýváme zlatý tele,
sedáme v koutcích u obrazů, čekáme Spasitele,
civíme lačně na měďáky, my - Gottwaldovi vnuci,
a nadáváme na měšťáky, tvoříce Revoluci.
I naše generace má svoje kajícíníky
a fízly z honorace a skromné úředníky
a tvory bez svědomí a plazy bez páteře
a život v bezvědomí a lásku - k nedůvěře.

Už nejsme, nejsme to, co kdysi, už známe ohnout záda,
umíme dělat kompromisy a zradit kamaráda
a, vděčni dnešní realitě, líbáme cizí ruce
a jednou zajdem na úbytě z tý smutný revoluce.
I v naší generaci už máme pamětníky
a vlastní emigraci a vlastní mučedníky.

Rec: **Emi** A s hubou **D** rozmlácenou **Emi** dnes **H7** zůstali jsme **Emi** němí,
ne, nejsme na kolenou - ryjeme **H7** drážkou **Emi** v zemi! **Emi6**

Karel Kryl - Píseň neznámého vojína

Rec: Zpráva z tisku: "Obě delegace položily pak věnce na hrob Neznámého vojína."

A co na to Neznámý voják?

V **Ami** čele klaka, pak ctnostné rodiny a náruč chryzan **E7** tém,
černá saka a žena hrdiny pod paží s aman **Ami** **E7** tem,
Ami kytky v dlaních a pásy smuteční civí tu před **E7** branou,
ulpěl na nich pach síně taneční s bolestí sehra **Ami** nou.

Co tady **F** čumíte? Vlezte mi **G** někam!

Copak si **Ami** myslíte, že na to **G** čekám?

Co tady **Ami** civíte? Táhněte **G7** domů!

Ami Pomníky stavíte, **F** prosím vás, **E7** komu?

Ami, E

Jednou za čas se páni ustrnou a přijdou poklečet,
je to trapas, když s pózou mistrnou zkoušejí zabrečet,
pak se zvednou a hraje muzika písničku mizernou,
ještě jednou se trapně polyká nad hrobem s lucernou.
Co tady čumíte? Zkoušíte vzdechnout,
copak si myslíte, že jsem chtěl zdechnout?
Z lampasů je nám zle, proč nám sem leze?
Kašlu vám na fangle! Já jsem chtěl kněze!

Nejlíp je mi, když kočky na hrobě v noci se mrouskají,
ježto s těmi, co střílej' po sobě vůbec nic nemají,
mňoukaj' tence a nikdy neprosí, neslouží hrdinům,
žádné věnce pak na hrob nenosí Neznámým vojínům.
Kolik vám platějí za tenhle nápad?
Táhněte raději s děvkama chrápat!

Co mi to **Ami** říkáte? Že šel bych **G** zas? **G7** Rád?

Ami Odpověď čekáte? **F** Nasrat, jo, **E** nasrat! **Ami, Ami6**

Karel Kryl - Píseň pro blbouna nejapného

Dmi Samička blbouna **A7** nejapného

kráčela z Berouna **Dmi** do Slaného,

Gmi že prej se na krásku **Dmi** nepromění,

Gmi dokud jí nezazní z **A7** kurníku kuropění.

Chtěl jsem si dokázat přesvědčení,

že bych měl ukázat vysvědčení,

páč jsem vždy prospíval v zoologii,

tak jsem jí zazpíval tuhleto melodii.

®: **D** Srdce mi v těle plesá **A7** tichým hlasem břehulky,

D ze Skalnatého plesa **A7** nesu pro vás křehulky,

D tokám jak **D7** tetřev hluchý **G** s komplexem vzdělance,

D ač nejsem Jiří Suchý, **A7** zpívám vám **D** romance:

Pro vás, slečno **A7** Didová, **G** zní ta píseň **A7** lido **D** vá,

připadá vám **A7** asi snadné **D** čekat, až vám **A7** na hřbet spadne

D místo **G** štěstí **A7** podko **D** va nebo kostka **A7** žulo **D** vá.

Dmi *Rec: Blboun nejapný, latinským jménem Didus ineptus,*

pták tělem husa, křikem orel,

provokoval anglické námořníky

na ostrovech do té míry, že byl vyhuben.

Se slečnou Didovou Ineptovou

prošli jsme alejí jabloňovou,

když potom kohouti kokrhali,

to byste Didovou určitě nepoznali.

Když jsem jí zajíce chytil lasem,

řekla mi "drahoušku" orlím hlasem,

"nepatřím ke ptákům masožravým,"

na což jí povídám: "Jste husa, to vám pravím!"

®: + **D** pam... **G A D, G, D** . . .

Karel Kryl - Plaváček

Ami Tiché listy lísek, **G** třetí kniha **Ami** běd,
jako v zubech **C** písek **G** skřípou slova **Ami** vět,
šarlat vlčích **F** máků v **G** němém ose **Ami** ní,
ztichly hlasy **F** ptáků v mlče **Ami** ní.

Světle bledým nebem svítí větve bříz,
pole voní chlebem z jedovatých hlíz,
ticho s hlavou vlčí v době po moru,
lidé, kteří mlčí v hovoru.

®: Vodní **F** tříšť břehy třísni
kde se **C** proud řeky **Ami** kroutí,
matka **F** loučí se písni
s princem v **Ami** košíku z proutí,
tichý **F** pláč skryje houští,
košík **G** proudem když pouští,
snad pak **Ami** nad hrází bobří
najdou **G** rybáři dobří
E malého **Ami** krále, **G Ami E**
malého **Ami** krále. **E**

S přeslazenou slinou v koutku rybích
úst
tiše léta plynou, slyšíš travu růst,
zrazení se krčí v hrubém oděvu,
lidé, kteří mlčí ve zpěvu.

Řeky plné vorů, místo vody kal,
z šumějících borů mrtvé vrchy skal,
a jen šepot syčí křídlem kačením
v zemi, která křičí mlčením.

®: Spěje proud dlouhou poutí
moři vstříc krajem mírným,
nese tmou loďku z proutí
k hladinám nedozírným,
k hřbetům vln s bílou krajkou,
k fregatám s carskou vlajkou,
a pak pod přídí ostrou
zmizí koš s bílou kostrou
malého krále, malého krále ...

Karel Kryl - Podběly

^D Já včera hučel do Běly o harmonii ^{A7} duší
a ^D poslouchal jsem zardělý, kterak jí srdce ^{A7} buší, ^D
ach, ^G Bělo, Bělo, ^D Bělo má, ^{E7} sdělila jsi mi ^{A7} suše,
že ^D člověk taky tělo má, ve kterém sídlí ^{A7} duše. ^D

Ačkoli nejsem zbabělý, já váhal dlouho drahně:
chtít příliš mnoho od Běly a skončit v mravním bahně,
jak včera raší podběly na pasekách i jinde,
/: /: já dostal dopis od Běly, :/ Běla mi dala kvinde. :/

Karel Kryl - Potkal jsem svou tchýni

^D Potkal jsem svou tchýni na mostě v Bechyni,
^A vítr jí rozfoukal ^D drdol,
moje milá tchýně kráčela si líně,
^A neboť si koupila ^D Sidol.

®: Sidol je ^G voda ^D na čištění kamen,
^A s tím, kdo ji pije, s ^D tím je provždy amen,
proto taky ^A Sidol nepí ^D ju!

Když si tvoje tchýně libuje ve víně,
můžeš jí ho trošku vypít,
až to tchýně pozná, bude mela hrozná,
halt se nesmíš nechat chytit.

®: + -ju, -ju, -ju, ^G proto taky ^A Sidol nepí ^D ju! ^{A, D}

Karel Kryl - Pušky a děla

Dmi, Gmi, A, A7, Dmi, Gmi, A, A7

Dmi Pušky a *A* děla vždyť *Dmi* to je do *A* cela
a *Dmi* výhradně *A* chlapská *Dmi* příležitost
F ženský maj strachy že *Gmi* prochlastám prachy
vždyť *A* děcka jsou babská *A7* záležitost

Ref.:

Gmi Feldflašku vodky a *Dmi* vlněný spodky
a *C* zelený mundúry s *Dmi* frčkama k tomu
v *Gmi* ešusu žrádlo a *Dmi* kdyby se padlo
tak *A* napiště starý že nepřijdu *Dmi* domů. *A, Dmi, A*

Koukat se svrchu na zubatou mrchu
co hnátama šáhá po vojácích
vylejzá z kvérů a děsně to žeru
když pálí ji žáha po bodákách

Ref.: ...

Možná že v lednu už konečně zhebnu
a zhebnou i kluci co dneska tu jsou
se suchým žvancem a na hřbetě s rancem
já nadávám krucifix himmlaudón

Ref.: ...

+ /: *A* že nepřijdu *Dmi* domů :/

Karel Kryl - Salome

Ami Něžná i proradná, **C** krutá i bezradná

G Plamen i červánek, ďábel i beránek

E cukr i sůl.

Ami U vůně hřebíčku, **C** u rytmu střevíčků

G Císař dnes myslí byl, za tanec přislíbil

E království půl.

Ami Salo **E** me, **Ami** noc už je na sklonku

C Salome, podobnas úponku

G Podobna kytáře pro svého vladaře

E Salome, tančíš.

Salome, stáli už Křtitele

Salome, usměj se vesele

Točíš se ve víru, ústa jak upíru

Krví ti planou, Salome, la la la **Ami, C, F, E, Ami, C, E**

Noci už ubývá, císař se usmívá

Pokojně mohu žít, všeho lze použít

pro dobrý stát

Možná ho napadlo prastaré říkadlo

Dějiny když tvoří se, pro hlavy na míse

nemá se štkát

Salome, netanči, nechceš-li

Salome, hosté už odešli

Jenom roj komárů dopíjí z pohárů

Krůpěje vína

Salome, trochu jsi pobledla

Salome, v koutku jsi usedla

Víčka máš šedivá, nikdo se nedívá

Salome, pláčeš? La la la

Karel Kryl - Srdce a kříž

Ami Kotvu mi dala a **E7** srdce a **Ami** kříž,
G7 že prý mě ochrání, **Dmi** až budu v **E7** poli,
Ami pak se mi vz **G7** dala a **Dmi** noc byla **E7** skryš,
Ami polštářem **G7** svítání, **Dmi** peřinou **E7** stvoly.

R: **Ami** Nad horizontem dva paprsky slunce až **G7** zaplanou,
Dmi na krku srdce a nad sebou kříž budu **E7** mít,
potom **Ami** neplač, Kami **G7** lo, potom **Ami** neplač, Kami **Dmi** lo,
Ami najdi si někoho, **E7** kdo tě snad nežli já **Ami** víc **E7** bude **Ami** chtít.

Viděl jsem rybáře, nad člunem stál
za bouře na moři, kotva šla ke dnu,
z řetízku zpod tváře kotvu jsem sňal,
svět se snad nezboří, vždyť měl jen jednu.

R:

Výložky zlatil jen zvířený prach,
písek byl cínový, než jsme ho přešli,
křížek jsem ztratil a s ním i svůj strach,
nedal bych za nový zlámanou grešli.

R:

Zvedl jsem zraky a tiše se smál,
záblesk vtom zasvítíl, v prsou mě píchlo,
tam, kde jsou mraky, můj anděl mě zval,
bolest jsem necítil, pak všechno ztichlo ...

R:

Karel Kryl - Tři variace na stejné téma

Jak **Ami** kvítek, který vadne, jak světlo lampy za dne,
jak pousmání chladné jsi **E** zbytečná,
jak **E7** prach, jenž na stůl sedne, jak dálky nedohledné,
jak odmocnina z jedné jsi **Ami** zbytečná,
jak **C** suché větve lísky, jak rozfoukané třísky,
jak **Ami** žluté pouštní písky jsi **E** zbytečná,
jak v **F** mracích světlo luny, jak **G** pod hladinou duny,
jak **Ami** roztříštěné čluny jsi **F** zbytečná,
jси **E** zbytečná, má **Ami** lásko.

Jak polámané meče, jak zmrzlé kvítky kleče,
jak mlýn, v němž není mleče, jси zbytečná,
jak zaskřípění klíče, jak bez násady rýče,
jak polovina míče jси zbytečná,
jak promarněná rada, jak stará kůže hada,
jak cit, když kvete zrada, jси zbytečná,
jak nevyhrané bitvy, jak staré kroje z Litvy,
jak tupé ostří břitvy jси zbytečná,
jси zbytečná, má lásko.

Jak vzpomínky, jež bolí, jak svazek starých rolí,
jak stará děvka s holí jси zbytečná,
jak obehnané skladby, jak rozbourané hradby,
jak hlas, jenž křičí z klatby, jси zbytečná,
jak plachetnice v ledu, jak had, jenž nemá jedu,
jak spor, jenž marně vedu, jси zbytečná,
jak prsten, který tísni, jak strom, jenž kvete plísni,
jak svět, jenž zhrdl písni, jси zbytečná,
jси zbytečná, má lásko ...

Karel Kryl - Ukolébavka

Ami, F, E

Ami Spinkej, synáčku, spi, zavři očíčka *G* svý
Dva *E* modré květy hoř *Ami F E Ami* ce
Jednou zšednou jak plech, zachutná tabákem *G* dech
A políbení hoř *Ami F, E, Ami* ce

Ami Na zlomu stole *F* tí v náruči zhebkně *G* ti
Tvá první nebo pá *Dmi* tá
E Než kdo cokoli *Ami* zví, rány se zajiz *G* ví
A *E* budeš jako tá *Ami F, E* ta

Spinkej, synáčku, spi, zavři očíčka svý
Máma vypere plenky
Odrosteš sunaru, usedneš u baru
U trochu jiné sklenky

A že zlé, chvíle jdou, k vojsku tě odvedou
Zbraň dají místo dláta
Chlast místo náručí couvat tě naučí
A budeš jako táta

Spinkáš, synáčku, spíš, nouze vyžrala spíž
A v sklepě bydlí bída
V jeslích na nároží máma tě odloží
Když noc se s ránem střídá

Recepis na lhaní dají ti na hraní
A nález bude ztráta
Kompromis z života zbude ti samota
A budeš jako táta

Karel Kryl - Vasil

v ^Cbotičkách z kozinky ^{Ami}vybírám rozinky z ^Fkoláč ^Gků,
^Cvybírám zběsile ^{Ami}pro tebe, Vasile, ^Fmiláč ^Gku,
^Cšičky už došily ^{Ami}svatební košili z ^Fbatis ^Gtu,
^{Ami}krmení zvěře je, když vrznou veřeje ^{Dmi}
a tys ^Etu, a tys ^{Ami}tu. ^{G7}

Mé oči nevěří - přišel jsi se zvěří k obědu,
neseš mi křepelky, v botičkách Popelky, k tobě jdu,
na mojím košilce šič z Košic vyšil "C" zdvojené,
že nejsem komtesou, starosti moje jsou, tvoje ne, tvoje ne.

Na rtech máš enzymy, to asi od zimy třeskuté,
proti tvé nechuti na táčku nesu ti miskou thé,
v čaji jsem zkvasila dva vlasy Vasil-hippieho,
jsou v něm i nějaká afrodiziaka, vypij ho, vypij ho!

Čaj, který vypiješ, zanechá stopy, jež trvají,
tisícem kilowatt budem se milovat, šohaji,
v milostném zátiší vášeň pak nejvyšší vybuchne
tiše a všestranně - tvá láska ke straně!
"Probůh, ne! Probůh, ne!"

Karel Kryl - Veličenstvo kat

Dmi C Ami A7

v **Dmi** ponurém osvětlení **C** gotického **Dmi** sálu
F kupčící vyděšení **Gmi** hledí do mi **A** sálů
Dmi a houfec **B** mordýřů si **C** žádá pože **Dmi** hná **C** ní,
/: **Gmi** vždyť první z **Dmi** rytířů je **A7** Veličenstvo **Dmi** Kat. :/
C, Dmi, C

Kněz-dábel, co mši slouží, z oprátky má štolu,
pod fialovou komží láhev vitriolu,
pach síry z hmoždířů se valí k rudé kápi
/: prvního z rytířů, hle: Veličenstvo Kat. :/

®: **F** Na korouhvi **C** státu **B** je emblém s **C** gilotinou,
z **F** ostnatého **C** drátu **B** páchne to **C7** shnilotinou,
v **Gmi** kraji hnízdí hejno krkav **Dmi** čí,
Gmi lidu vládne mistr poprav **A7** čí.

Král klečí před Satanem na žezlo se těší
a lůza pod platanem radu moudrých věší
a zástup kacírů se raduje a jásá,
/: vždyť prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

Na rohu ulice vrah o morálce káže,
před vraty věznice se procházejí strážé,
z vojenských pancířů vstříc černý nápis hlásá,
/: že prvním z rytířů je Veličenstvo Kat. :/

®: Nad palácem vlády ční prapor s gilotinou,
děti mají rády kornouty se zmrzlinou,
soudcové se na ně zlobili,
zmrzlináře dětem zabili.

Byl hrozný tento stát, když
musel jsi se dívat,
jak zakázali psát a zakázali
zpívat,
a bylo jim to málo, poručili
dětem
/: modlit se jak si přálo
Veličenstvo Kat. :/

S úšklebkem Ďábel viděl
pro každého podíl,
syn otce nenáviděl, bratr
bratru škodil,
jen motýl Smrtihlav se nad
tou zemí vznáší,
/: kde v kruhu tupých hlav
dlí Veličenstvo Kat. :/

Karel Kryl - Žalm71

Ami Tři černí mravenci topí se v slze **E7** srny,
nápis na věnci a na koruně **Ami** trny, **E7**
Ami padáme pod tíží a snažíme se **E7** dolézt,
vlekouce na kříži svou samotu a bolest.

®: Nebe je **F6** růžové, po cestě **Ami** křížové
snad konečně **G** spočinem jak pšenice v **Ami** klásku,
spočinem **Dmi** bez hněvu, přirostlí **Ami** ke dřevu,
vždyť nejtěžším **G** zločinem **E** je hlásati **A** lásku **E**.

Vezem se v kočáře, ve kterém přežijeme,
s obrazem mocnáře, kterého milujeme,
plačíc pro mladost jsme staří, bohudíky,
řvem Ódu na radost, že nejsme mučedníky.

®:

Dozněla Devátá a končí komedie,
namísto Piláta svět si dnes ruce myje,
sám kříž si zhotoví a sám si hřeby ková
a král je křížový, hraje se Osudová.

®: **F, Ami**